Donesena je politička odluka o zamjeni kune eurom. Kada se govori o uvođenju eura uglavnom se govori o maastrichtskim kriterijima. U Knjizi „DOBITNICI I GUBITNICI“ iznio sam argumentaciju kako su oni dio prošlosti, s jedne strane, i, netočni, s druge strane. Bilo kako bilo morat ćemo se uklopiti u maastrichtske kriterije što je realno, osim visine kamatnih stopa, ostvarivo. Međutim, stanje u pravosuđu i funkcioniranju društva, poglavito države, „Zaprešić kao slučaj“, bez radikalnih promjena moglo bi se pokazati kao odlučno ograničenje.

Međunarodni znanstveni skup: „Kako poreznim sustavom i poreznom politikom podržati uvođenje eura“, generalno govoreći, smatra potrebitim uvođenje eura. Međutim, da bi uveli euro moramo učiniti brojne reforme koje su do sada izostale. Drugim riječima, bez obzira da li zamijenili ili ne kunu eurom, Hrvatska mora postati institucionalno stabilna zemlja. Opće je poznato da nam zakoni kratko traju. Na žalost, koliko mi je poznato, do sada nije analizirano koliko kratkoročnost pojedinih zakonskih propisa u konačnici košta Lijepu našu i njezine građane. Naime, donošenje zakona uvijek mijenja položaj svakog građana. Oni koji su dobitnici rado prihvaćaju te i takve dobitke, dok se gubitnici mogu naći u bezizlaznom položaju. Ne samo da zakoni kratko traju. Još je važnije što se zakoni ne poštuju i ignoriraju što je nedopustivo i neprihvatljivo u demokratskim društvima. „Zaprešić kao slučaj“, kratko rečeno, ne poštuje hrvatske zakone uključivo Ustav. U toj i takvoj politici gradonačelnika grada Zaprešića gospodina Željka Turka (vidi zadnje pismo „Zaprešić kao slučaj“ br. 86.) podržava ni manje ni više Ministarstvo znanosti i obrazovanja (vidi zadnje pismo Ministrici znanosti „Zaprešić kao slučaj“ br. 90.). U kojoj je to mjeri podrška otvorena može se lijepo vidjeti na ovim stranicama pod skupnim nazivom: „Zaprešić kao slučaj“. Činjenica da postoje sudske odluke koje podržavaju ta i takva ponašanja mogu značiti: a) da su zakoni rupičasti do razine „vrše“ ili b) neotpornost pojedinih sudaca na političke utjecaje. Jasno, „Zaprešić kao slučaj“ nije jedini primjer te i takve politike. Sudac Kolakušić nas je u više navrata zgrozi svojim komentarima o stanju u zakonodavnom okviru i pravosuđu. Njegovi iskazi imaju učinak iskre – bljesnu i nestanu. Već su nekolikog godina na ovim stranicama dostupni dokumenti pod skupnim imenom „Zaprešić kao slučaj“ ali primjerene reakcije nema. Nije da odgovorni za upornu politiku gradonačelnika gospodina Željka Turka ne prate ove stranice. Pa čak kad bi to i bilo tako, a nije, informirani su jer su im dokumenti o politici gospodina Željka Turka dostavljeni o čemu postoje dokazi. O stanju u Zaprešiću su informirani vodeći i odgovorni rukovoditelji u Hrvatskoj. Spomenuti ću predsjednicu države, predsjednika Vlade, rukovodstvo Sabora i državnog odvjetnika. Još se uvijek sjećamo izjave Dinka Cvitana kako će se „obračunati s lokalnim šerifima“. „Zaprešić kao slučaj“ pokazuje da tome nije tako. Za razliku od drugih slučajeva „Zaprešić kao slučaj“ je dokumentiran pa je svakom građaninu jasno (što tek reći za pravnike) da se radi o sumnjivoj raboti.

U zemlji u kojoj je moguća samovoljna politika mimo zakona rađaju se s pravom sumnje o ravnopravnosti pojedinih članova društva. Politički prvaci ponašaju se kao da je njihovo ponašanje po definiciji po zakonu pa stoga njihovo ponašanje, prema njihovom mišljenju, ne

može biti u suprotnosti s zakonskim okvirom. Tako neki političari nakon toliko godina nastavljaju politiku iz vremena diktature proletarijata. U kojoj je mjeri neshvatljivo ponašanje gospodina Željka Turka vidljivo je iz postojeće „nemoguće veze“. Željko Turk je visoko pozicioniran političar, mogli bi reći „stara garda“, cijelo desetljeće u HDZ-u, s jedne strane, a premijer Andrej Plenković, s druge strane, ne smatra da je potrebno odgovoriti na moja upozorenja glede ustrajne nezakonite politike njegovog člana stranke (vidi pored ostalih pisma „Zaprešić kao slučaj“ br. 57. I 58.). Iako nije bitno, spominjem da sam osobno upoznao prije više godina na hrvatskoj televiziji gospodina Andreja Plenkovića koji je svojim govorom i ponašanjem ostavio, malo je reći, najbolje utiske. Vjerovao sam da gospodin Andrej Plenković ne bi nikad mogao podržati politiku kakvu provodi Željko Turk. Očito sam se prevario.

Ovo tim više što je oporba više u glasnosti nego što bi bila realna opasnost Andreu Plenkoviću. Međutim, HDZ i SDP moraju znati da su oni kreatori i „osnivači“ radikalnih stranaka u Saboru koje bi mogle dodatno dramatizirati stanje u Lijepoj našoj. Izabrali smo pitanje korupcije u vrijeme našeg presjedanja kao pitanje od prioriteta. Ništa nije normalnije nego politiku za koju se zalaže ministrica vanjskih poslova provesti u vlastitoj zemlji.

Knjigu koju pišem „ZAŠTO HRVATSKA NIJE USPJELA, Zaprešić kao slučaj“ obradit će, uz prezentaciju dokumenata, pitanje zakonodavnog okvira i sudske prakse u Lijepoj našoj.

Zaključno, održan Znanstveni skup, s jedne strane, i, knjiga koju pišem, s druge strane, jasno pokazuju da valja odmah i sada prestati s ovom i ovakvom politikom.